

5931 ²⁷/₄ 21: 2. (sidste) Beh. af F. t. Rigsdagsbeslutn. ang. den faste mellemfolkel. Domstols Statut. 5932

rølse er sikret. Jeg ser bort fra, at Raadet ingenlunde er en Domstol, fra hvis Side man kan vente retslige Afgørelser. Det er en politisk Afgørelse, der fra Raadets Side vil finde Sted. Men dertil kommer, at Raadet overhovedet ikke kan sikre en efter Reglerne bindende Afgørelse, thi en saadan Afgørelse indtræder i det højeste, hvis Raadets Afgørelse er enstemmig. Hvis blot et af Raadets Medlemmer ikke billiger Afgørelsen, bliver den uden bindende Kraft. Og selv om Raadets Medlemmer er enige i deres Afgørelse, er den Forpligtelse, den Stat, som Afgørelsen er gaaet imod, paatager sig, kun den ikke at ville begynde Krig for at drive sin Villie igennem. Man staar derfor ingenlunde med nogen Sikkerhed for den retslige Afgørelse, hvis man ikke kommer til Aftaler med de forskellige Stater om en Domstolsordning af den her foreliggende Karakter.

Jeg ser ikke, at de Grunde, som anføres fra det ærede konservative Folkepartis Side, skulde kunde bevæge det til at forlade den Vej. Partiet tidligere har vandret paa i dette Spørgsmaal, og jeg vilde gerne overfor den ærede Ordfører for Mindretallet og hans Parti søge klareret en ganske bestemt Ting, nemlig hvilken Bekymring det er, man fra det ærede Partis Side nærer ved, at Danmarks paatager sig Forpligtelsen til at lade enhver Tvist af den heromhandlede Karakter afgøre ved Domstolen overfor alle Stater, som vil paatage sig den samme Forpligtelse overfor Danmark. Er det ærede Partis Medlemmer ikke af den Opfattelse, at i alle Stridigheder, som Danmark kan komme ud i, er den for Danmark bedste Fremgangsmaade at naa til en Afgørelse ad Domstolens Vej? Hvis det ærede Medlems Meningsfæller og det ærede Medlem selv er af denne Opfattelse, forstaar jeg ikke, at man ikke ved ethvert Middel vil sikre i videst mulige Omfang Afgørelse gennem Domstolen. Hvilke Ulykker kan Danmark paadrage sig derved, hvilke Vanskeligheder kan det paadrage sig, hvilke Bekymringer er det, det ærede Medlem og hans Partifæller har?

Vi staar her overfor en betydningsfuld Svingning i et af Rigsdagspartiernes Politik paa dette Omraade. Derfor vil

det være ønskeligt at opnaa fuld Klarhed over, hvad der er Bevæggrundene dertil, hvilke Bekymringer det er, man til syvende og sidst har fra det ærede Partis Side. Og det er jo ikke mindre interessant, fordi dette Parti hører til det Regeringsflertal, der danner Grundlaget for den nuværende Regering, og Partiet altsaa nu paa dette Punkt indtager et fra Regeringen afvigende Standpunkt. Thi selve dette, at vi skulde vente efter de andre Stater og se, hvor mange der efterhaanden vil ratificere, kan dog ikke være en Begrundelse for Udsættelse med at tage vor Beslutning. Det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem Hr. Moltesen, der talte paa Partiet Venstres Vegne, har fuldkommen Ret, naar han sagde, at hvis vi saadan vil sætte os hen og vente, kan de andre lige saa godt sige, at de sidder og venter, indtil de ser, hvad Danmark gør, og saa bliver det til slet ingenting. Jeg vil haabe, at det Parti, som det ærede Medlem Hr. Moltesen er Talsmand for, vil anlægge det samme sunde og forstandige Synspunkt, som her er gjort gældende, ogsaa overfor andre tilsvarende Aftaler, ikke mindst Aftalerne om Arbejderforholdene, som det synes mig, at den højtærede Regering har behandlet paa en lidet værdig Maade overfor Rigsdagen.

Med Hensyn til selve den foreliggende Sag kan jeg paa det stærkeste anbefale, at man stemmer imod det af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag om en Udsættelse og stemmer for begge de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Danmark vil derved blive den første Stat, der ratificerer Beslutningen om den obligatoriske Karakter af Domstolen, og det forekommer mig, at det er noget, Danmark ikke bør nære Bekymring for, men at det er en Handling, som vil være til Ære for den danske Rigsdag og den danske Regering.

Udenrigsministeren (*Harald Scavenius*): Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning og af de her faldne Udtalelser fra de ærede Ordføreres Side, ønsker man at stemme i to Tempi, det vil sige først om selve Protokollen og dernæst om Erklæringen om tvungen Voldgift vedrørende visse i Artikel 36 i Statutterne for den